

Esther 9

Schriftlezing: ESTHER 9,18 - 10,7 JOHANNA 14, 23-30

Gemeente van onze Heer Jozef Driessche.

Het noodlot raakt ons allemaal.

Veel dingen overkopen ons, waar we geen controle en geen macht over hebben. Ziekte, rampen, ga zo maar door. Het noodlot treft ons allemaal.

Ruria bekend: Het lot is gevraagd over de Joden, in het Koninkrijk van Ahasveros. Wij heeft het lot erfor beeliet, dat zij uitgeraad moeten worden. Het lot heeft gevraagd, de taaling is geworpen.

Maar dankzij de tussenkomst van Mordechai en Esther is koning Ahasveros van zijn besluis teruggekomen. Mordechai en Esther hebben besluis de ragen dat lot in te gaan, het geveer voor eigen leven. Zij hebben dit afwachtelijke lot afgewend, godes zijderk.

Een van de grootste fouten van de christelijke verk is, dat zij alles wat ons overkomt in de schulden schuld van onze lieve Heer. Alles komt uit de hand van God, of: Alles is de wil van God! Het ongelukke vrome vredeverer wordt alles wat er in deze wereld gebeurt de Gode rekening geerd.

En omdat de christelijke verk de overal de schulde van geven, daarom was het mogelijk, dat vielen in de verkten sich straflijk maken, voor in deze zwingende eeuw de Joden werden vernietigd. Ze zagen het als Gode wil, en als Gode ois, en daar moet de je niet mee beppen.

Maar als we de les van het Estherverhaal ter harte nemen, dan kon de de een heel ander eoor. Ook hier dreigt de totale vernietiging van de Joden, maar Mordechai en Esther, die heel gelovige Joden waren, zeggen niet: God heeft het zo gewild, die moeten we dat maar over ons heen laten komen, nee, ze komen in actie. Ze vreden waakend tegen het lot. Omdat ze weten, dat dit nooit Gode bedoeling kan zijn.

Ik kan het ook anders zeggen: Wij moeten moeten God niet schuldig houden aan wat ons overkomt, en we mogen het al helemaal niet schuldig houden aan wat wij vrees dikker aan doen. Dan moet we God overlaten en zijn we de een van Driessche niet waardig.

Als er in de oorlogstieren geen mensen waren geweest, die Joden lieten onderduiken, het geveer voor eigen leven, dan waren nog veel meer Joden vermoord. En dat kan soms nooit Gode bedoeling zijn.

En hoe dan, met de leed en ziekte?

Welke reden zou God ervoor hebben, op verriet de erve weg te brengen? Is erven te leren mischien? En wat dan met al die mensen, die nu verriet nooit te vreden komen? Zijn die dan uit Gode hand gevallen?

niet in gevaar komen. Jezus heeft het bereidgewaakt, en de
nun nummer geeft. Niet dat hij daarvoor het lot van Golgotha
kon veran, ree, geneezine. Maar in ieder geval heeft hij bij
het leven volstaan aan de taak die hij in Godesnaam draeg, en
dat is: Mens te zijn, voor God en met de naaste.

Het klinkt zo eenvoudig: Mens te zijn voor God en voor de
naaste. Maar wat is het verschrikkelijk openlijk. Wat is het
moeilijk om je niet te laten meedwingen door vrede geboden, wat
is het moeilijk om je te blijven verzetten tegen hooggehoor,
wat is het moeilijk, te wesen naar wat te protesteren als
mens en God vervloeken of ontkenen.

En toch hoort dat allemaal bij deze zijn voor God en met de
naaste.

Dese wereld is een erbarmelijke wereld, zolang er concentrat-
tiekampers zijn, zolang er gefolterd en geoorde wordt. Dese
wereld is een ellendige wereld, zolang mensen in hun waardig-
heid en in hun persoonslijfheid worden aangevat, door anderen.
De wereld die atikt in haar eigen geld en goet is een erbarm-
elijke wereld. Een wereld die atikt van veet en dierkier-
tie, is een wereld die in de ogen van God niet kan bestaan.

Het koninkrijk dat koning Aneveres voor ogen atekt is een
schrikbeeld in de ogen van God. Het derde rijk van Hitler is
een vloek voor het aengesicht van God. En haters van buiter-
landers zijn een levende duivel in de plannen die God met dese
wereld heeft.

Want dat heeft God: Een geweldig plan met dese wereld. God
heeft dese wereld niet tot aan de laatste vrede gepland, maar
hij heeft wel een plan met dese wereld.

En dat is de reden dat wij hoop hebben en houden.
Dat God een plan heeft met zijn volk, daardoor vetten Morde-
chai en Esther hoop, en durven ze het wesen in de ogen te
zien, met gevaar voor eigen leven.
God heeft een geweldig plan met de wereld en met ons leven, en
maekte er een begin mee door Jezus Christus. En dat betekent,
dat wij door ons geloof zijn losgemaakt van de gevallenheid
van ons eigen leven.

Maar nu is het zaak, om in de Naam van Christus overeind te
komen, met de vrucht van God, op verzet te bieden tegen alles
wat dese wereld erbarmelijk en ellendig maekt.

Overeind loven moeten we, op niet te worden te gaan aan het
noodlot. Wij kunnen het lot wellicht soms veran, en zeker
kunnen we de hoop die er is eropenen de ienigen.

Hierop gaat het: Mens te zijn voor God, en met de naaste.

Den Estherverhaal doet mij altijd atert denken aan de joden-
vervolging van Hitler. Zoals Esther es doet denken aan Anne
Frank, zo doet Mordechai es denken aan verzetters.

Maar het hevigste woest ik over al deze dingen nadenken, toen ik kort geleden een bezoek bracht aan het kamp Westerbork, een doorgangskamp voor joden, op weg naar de vernietigingskampen in Duitsland en Polen.

Het kamp Westerbork is in de jaren voor de oorlog gebouwd voor een heel goed doel. In diedertiger jaren waren er door de oorlog in Duitsland vele vluchtelingen, die onder andere naar Nederland kwamen. En het kamp Westerbork was bedoeld om deze vluchtelingen op te vangen. Hoe wrong is het, dat juist dit kamp een kamp des doods werd, toen het oorlog in handen van de vijand was gevallen. Hoelang nog zullen wezen de het goede ten kwade keren.

102.000 joden, mannen, vrouwen en kinderen, zijn via Westerbork naar de dood gestuurd. Slechts een paar honderd hebben overleefd. Voor ieder van die 102.000 is op de plaats een kleine steen opgericht. Het is een indrukwekkende en emotioneel geliefde.

Maar wat de nog het meest heeft getroffen dat is het nationaal monument van Westerbork. U kent het misschien wel van een foto of van de televisie. Het is een monument gemaakt van een stuk zandsteen, die aan het eind ontvoegdogen zijn. Als symbool voor de dood.

Maar wat de het meest overtuigde, dat is dat dit nationaal monument een plaats heeft gevestigd buiten de afsluiting van het kamp. Evengoed raden te het midden op het terrain kunnen plaatsen. Maar, nee. Vlak buiten het kamp, vlak naast de Franse lijn van de Tweede Wereldoorlog, daar staat dit monument.

Het is daarin niet alleen een teken van de dood, maar het is tevens een teken van hoop. Het is alsof men wil zeggen: Wat hier in dit kamp is gebeurd betekent een gruwelijke ramp voor de joden, maar er is een weg uit dit kamp. Er is een weg uit de verachting van de allieerde.

En voor die weg moet je kiezen.

In de naam van God, en als dienaar van Jezus Christus roep ik U op, om die weg te kiezen, de weg van een hartelijk geloof, dat ruiter bleef een alle mensen. Die weg van hoop in een waerachtige wereld, de weg van vrede en gerechtigheid. Zelfs het gevecht voor eigen leven is die weg de goede wereld.

En het als dit: Betover en Hordescheit, het als dit: Jezus en de apostelen kan ik van tekste zeggen: God zal u op die weg steunen en helpen, zodat wij here kunnen zijn, voor God en voor de mens en voor onszelf.

Bij de aankomst van Jezus Christus, AMBY